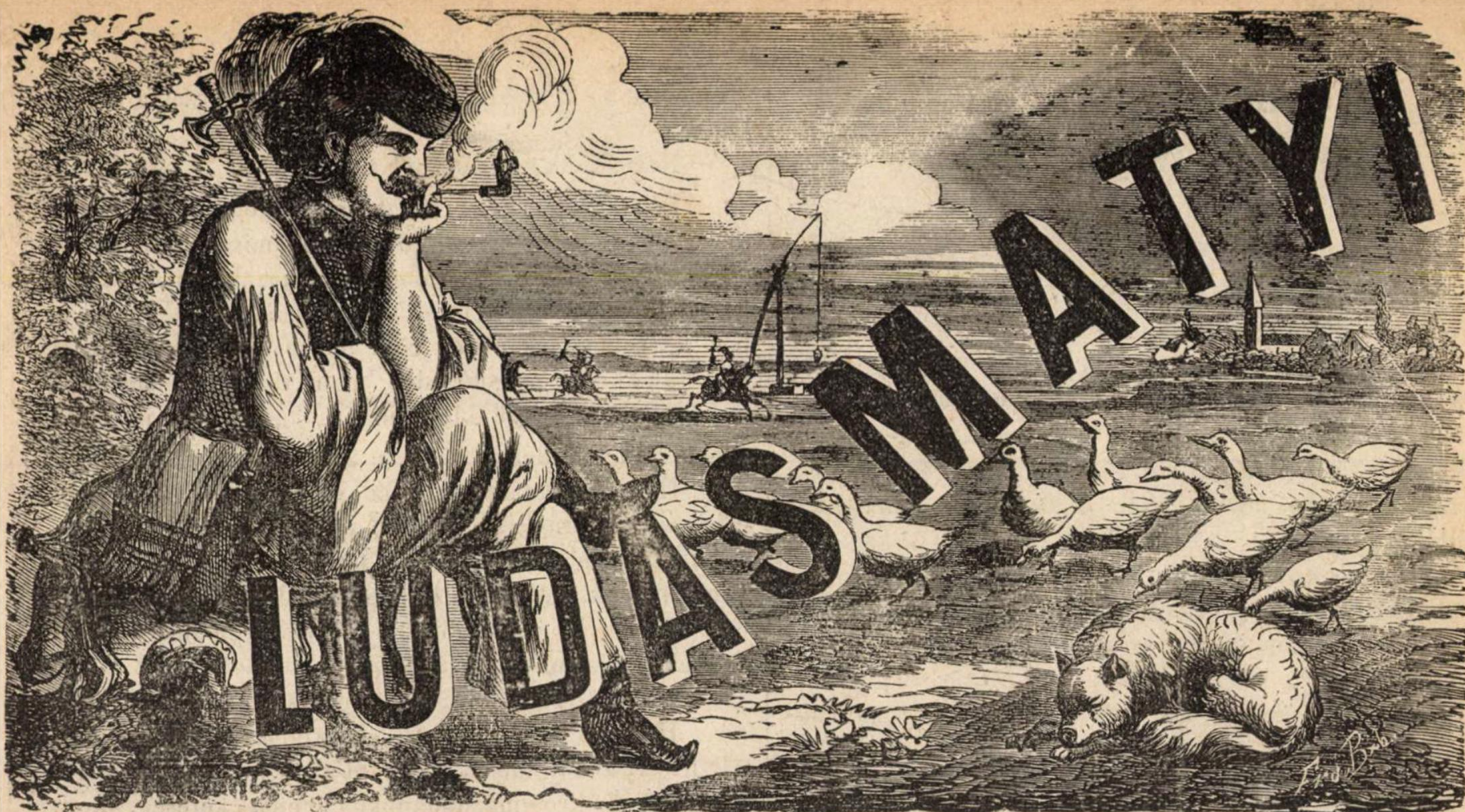

VI. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára félévre 3, egész évre 6 frt.	Az előfizetési pénz a Kiadóhivatalba városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, oktober 27. 1872. 44 szám.	GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár. Egyes példány ára helyben 10 kr.	Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely »LUDAS MATYINAK« van szánva.

A katona-faköpönyeg.

(Hegedüszóban szép mese.)

Mégtörtént az Budavárban
Hogy volt egyszer kutyavásár,
Megtörtént az mostanában —
Hogy a magyar . . no egyszer már
Ur volt saját udvarában.

Csináltatott önpénzéből
Egy katona köpönyeget,
De csak fából és nem rézből,
Mert ennyit már még sem tehet
A saját emberségéből.

Na, még azt is megteheté:
Hogy a köpönyeget szépen
Nemzeti szinre festeté;
Hanem aztán e volt épen —
Melylyel magát mattá tevé.

Mert e tény a sógorának
Sehogy sem vala inyére,
És boszus haragra lázadt
Hogy nem sárgafeketére
Festeté azt a faházat.

Sőt mi több . . az ebanyája!
— Ezt már talán el se hinnéd —
Azt mondá: hogy cserepárja
Rebellisnek hármas szinét . .
Még quótáért sem strázsálja.

Tyü! de igy az államkasszát,
— Melyben pedig különben sincs
Egyéb mint státus-adóság —
E féltékenyen őrzött kincs,
A tolvajok ellophatják.

Lenni őrnek, vagy nem lenni?
E kérdés várt feleletet,
Mit lehetett vón' mást tenni?
Mint azt a faköpönyeget . .
Szépen svarzgelbre festeni.

Most már aztán szent a béke,
Mert ama nagy sárgaháznál —
A sógornak büszkesége
Tátott száju cserepár áll . .
S mesémnek im itt a vége.

Ludas Matyi.

Kelemen András levele

Gr. Andrássy Gyula ő kegyelmességéhez.

Kegyelmes uram!

Sok mindenféle história történt azóta nagy Magyarországon, mióta kegyelmedet az isten az alkotmányos uborkafára felsegitette.

Nagyon jól tudja kegyelmed, hogy ezekkel a furcsa históriákkal nem mindnyájan vagyunk megelégedve. Az ember nem igy hitte volna jónak kikerekiteni Magyarország dolgait, mint a miként azt kegyelmetek, azokkal a tokos németekkel, odafent Bécsben kifundálták.

Hanem már meg van!

Usztatnak kegyelmetek bennünket, mint a gyapjas birkát, s mi elszokva apáink régi természetétől, nem tekintjük a kegyelmetek hátát Bizánc kapujának, hogy azt Botondként tizenhét ágra szóló buzogányunkal eldöngessük.

A szelidséget prédikálják kegyelmetek, s mi hallgatva kegyelmetekre, felvettük nagy illendőséggel a szelid erkölcsöket.

Nem bántunk senkit, pedig forr gyomrunkban a tüz, miként az Aetna.

Hogy hasznát vesszük-e ezen kegyelmetek evangéliomi tanitásának, én alig hiszem, mert most már sokkal nagyobb imposztorok az emberek, mintsem hogy azokat türelem és jézusi szelidséggel a jó utra térithetnők.

Igy mindig csak a jók feszittetnek meg, a latrok pedig kapják az élet koronáját.

Csodálkoztam is, hogy kegyelmed mint okos ember, a mellett világra szóló diplomata, át nem látja kétfejü sasnak is beillő éles szemeivel, ezeket a furcsa állapotokat, s nem iparkodik ugy vezetni a dolgok rendjét és sorját, hogy ez által a zugolódó nemzet megnyugtattassék.

Higyje meg kegyelmed, hogy nem jó dolog az, mikor mi egymással farkas szemet nézünk.

Azt mondják ugyan sokan, hogy kegyelmed nagy mester, s hogy végre is, végin pattan az ostor.

Pattanjon bár a végén kegyelmednek, én meghiszem, hogy kegyelmed valami nagy dolgokat fundál agyába, hanem végre is ez az usztatás mégis sok, s a jövendőnek aranyos napjaiért, a kegyelmetek atyai dressurája alatt bőrünk aligha eleget nem izzadott.

Gondolja meg kegyelmed, ha kegyelmed is ugy be volna fogva az igába, mint mi, szegény földmives osztály, valjon megszalutálná e kegyelmed jó kedvvel, annak a kétfejü sasnak a portréját!?

Hanem kegyelmed könnyen lógázza a lábait ott a bécsi promenádék lócáin.

Azt gondolja ebbeli állapotjában, hogy most már a jó türelmes magyar nemzetet, bevitte kegyelmed az igéret földébe s nincs egyéb hátra, minthogy e miatti örömében mi is tartozkodás nélkül járjuk el a kállai kettőst.

Nem élünk vele uram!

Lehetetlen ugyan megtagadni kegyelmedtől azt az érdemet, hogy valami jót is nem mivelt volna honatyai pályáján — mint Madarász urunk mondaná, — hanem lehetetlen azt is el nem mondanunk, hogy vannak kegyelmednek olyan rosz bogarai is, a melyekkel nemcsak hogy megelégedve nem vagyunk, hanem a melyek miatt mérgünkben még a haja szála is feláll.

Ilyen a többi közt az a Lónyai bogár . . .

Hogy mennyire rágódik ez a ronda féreg a mi élétünk gyökeres fáján, azt, ugy hisszük, olyan élesszemü uri embernek, mint kegyelmed, fölösleges dolog elmondanunk, láthatja azt kegyelmed minden nap, minden órában, ha csak abban a jó bécsi bóditó ájerben kegyelmed is, mint egy murmutér, el nem aludt.

Ha igy van, — miserere nobis!

Ha pedig nem igy van, kegyelmed hatalmas mint Allah! s akkor méltányolja már egyszer valahára, a jámbor igazhivő muzulmánoknak ama kérését, hogy „de szabadits meg minket a gonosztól“ . .

Kelemen András,
telkes gazda.

Errare humanum est.

Még ez előtt csak egy hóval
Kerkápoli nagy hűhóval
Beszélé az országházban:
Hogy a jövő évi budget
Pénzügyünkre árnyat nem vet,
S csak pár millió hiány van.

Kerkápoli ezermester
Ép azért pénzügyminiszter
Hogy fillenthessen egy picit; . .
Mert mint mutatják a jelek
Huszonnyolc millió helyett
Hetvenöt lesz a . . deficit.

S mikép fogja igazolni
Exposéját Kerkápoli?
Előre megmondhatom ezt.
Biz a jövő évi budget
Pár millj'óval több azért lett:
Mert . . errare humanum est.

Ma nekem, holnap neked.

Midőn III-ik Napoleon 1852-ki államcsinját végrehajtá, a legbefolyásosabb franciákat — kikről gyanithatá, hogy nem fognak hüséges mamelukjai lenni, mind elfogatá.

A befogottak közt volt Thiers is, kit aztán Franciaországból számüzetett.

III-ik Napoleon megbuktával, Thiers választatván a francia köztársaság elnökévé, legközelebb ugy adta vissza a kölcsönt, hogy Napoleon Jeromos herceget kiutasitá Franciaországból, mely parancsnak a herceg nem akarván engedelmeskedni, csendőrökkel viteté ki a határszélre.

Hijába! Thiers is tudja azt a diák közmondást: vicem pro vice, s hol fel a kerék a talpával, hol le.

* * *

Egyik varju a másiknak nem vágja ki szemét.

Fráter Pál nógrádi tanfelügyelő ur ellen — kiről azt pletykálta a fáma, hogy az oskolák felszerelésére átvett pénzeket elferblizte, a közoktatásügyi miniszter vizsgálatot rendelt el, s a vizsgálat eszközlésével Szász Károly tanfelügyelőt bizta meg.

Majd meglátjuk, hogy a miniszter nem bizta-e ebre a hájat? s a vizsgálat oda üt e ki, hogy azt mondja Tréfort: de Fráter! csak geh' fort.

* * *

Csák azért is dongó.

Az már régi dolog, hogy a katonai mosódát a vizvezetéki szürő csövek közelében akarták felállitani s Pest városa hivatalos közegeit, kik e munkát meg akarák gátolni, katonásan meg is ugrasztották.

A mosóda ügye aztán még a képviselőházban is szőnyegre.. az az hogy pokrócra került s Lónyai miniszterelnök ugyancsak köpte a markát, hogy majd megmutatja ő annak a Kujon generálisnak, hogy ki az ur Magyarországon.

Hanem Kujon generális vitéz egy katona, még a königgräci hires futásnál se volt jelen, annálfogva a mosóda ügyben sem akar fuvatni retirádát, hanem azt mondja, hogy ha még sokat tréfálnak vele, megteszi azt a bolondot, hogy a mosóda mellé a 67-iki alkotmány dicsőségére, épittet még egy köz katonai reterádot is.

* * *

Jó tanács ifják számára.

Tiszteljétek Virgilt, de nem Szilágyi Virgilt.

A ki Deák Ferenc nyomába akar lépni, ne kivánja, hogy ifju maradjon, mert lám az öreg ur is vénségére kapta meg a bölcsességet, neveztetvén ő a jobbak által a haza bölcsének.

Szabadkai krónika.

Matyi bácsi!

Társas életünk oly meddő az eseményekben mint mamelukjaink „krónikája" a viccekben, de annál gazdagabb ez az arcátlankodásban, a mi felett különben nem csudálkozunk, mert a legyek is őszszel legszemtelenebbek, midőn vesztüket érzik.

Nálunk a napi nevetség tárgya: a hó napszámos krónika, a mely kigunyolni igyekszik — bár elég ügyetlenül — a szabadelvü iparos osztályt azért, hogy Szikra Matyó almási járásbiró uramat még pénzért sem akarta követnek választani. Haragszik azokra is, a kik nem pártolják: a trafikot meg a fogyasztási adót, hogy annál több jusson a muszkavezetők penzionálására.

Hát polgármesterünk szólásmódja miért nem tetszik? Bizonyosan azért, hogy nem darál szajkó módjára, mint az almási járásbiró, midőn azt akarja bebizonyitni Sziroma Joskó aljárásbiró testvére által hogy azért koncsorog annyit Szabadkán távol hivatalától, mert ő geniális biró?! Vajjon mit szól hozzá a „P. Napló" János szolgája, a ki hihetőleg visszatért a szerkesztőséghez, miután Antunovics Mátyás tudósitásai ujból részesülnek a „P. N." pártfogásában.

Azt is mondja a hó napszámos krónikának III-ik csodaszülöttje, hogy Mocsáry cikkei, melyek az „Ellenőr"-ben megjelentek, nem birnak „reális alappal." Persze! mert ha a baloldal politikája érvényre emelkednék: akkor a deákpárti mamelukok agiója alább szállna.

De mégis valamit profitorozott a hó napszámos krónika az ellenzéktől s ez a pap macskájáról felhozott adoma, melyet bizonyosan D—a képviselő beszédéből böngézett ki, midőn épen a kir. járásbiróságok szervezése tárgyaltatott csakhogy a mamelukok krónikája nagyon ügyetlenül alkalmazta azt városi gazdászatunkra, mert midőn a pap macskáját megmérték, nem a macskát, hanem a hust nem találták meg ép ugy, mint egykor a szabadkai „kölcsönadó hivatalban" megtalálták ugyan a kérdéses sommát, de nem a keresett bankót. Erről a dologról talán az Ál-Mucius is beszélhetne valamit? Mit gondol Szikra Matyó uram! — No de akkor ugy hozta magával az erkölcsi alap!"

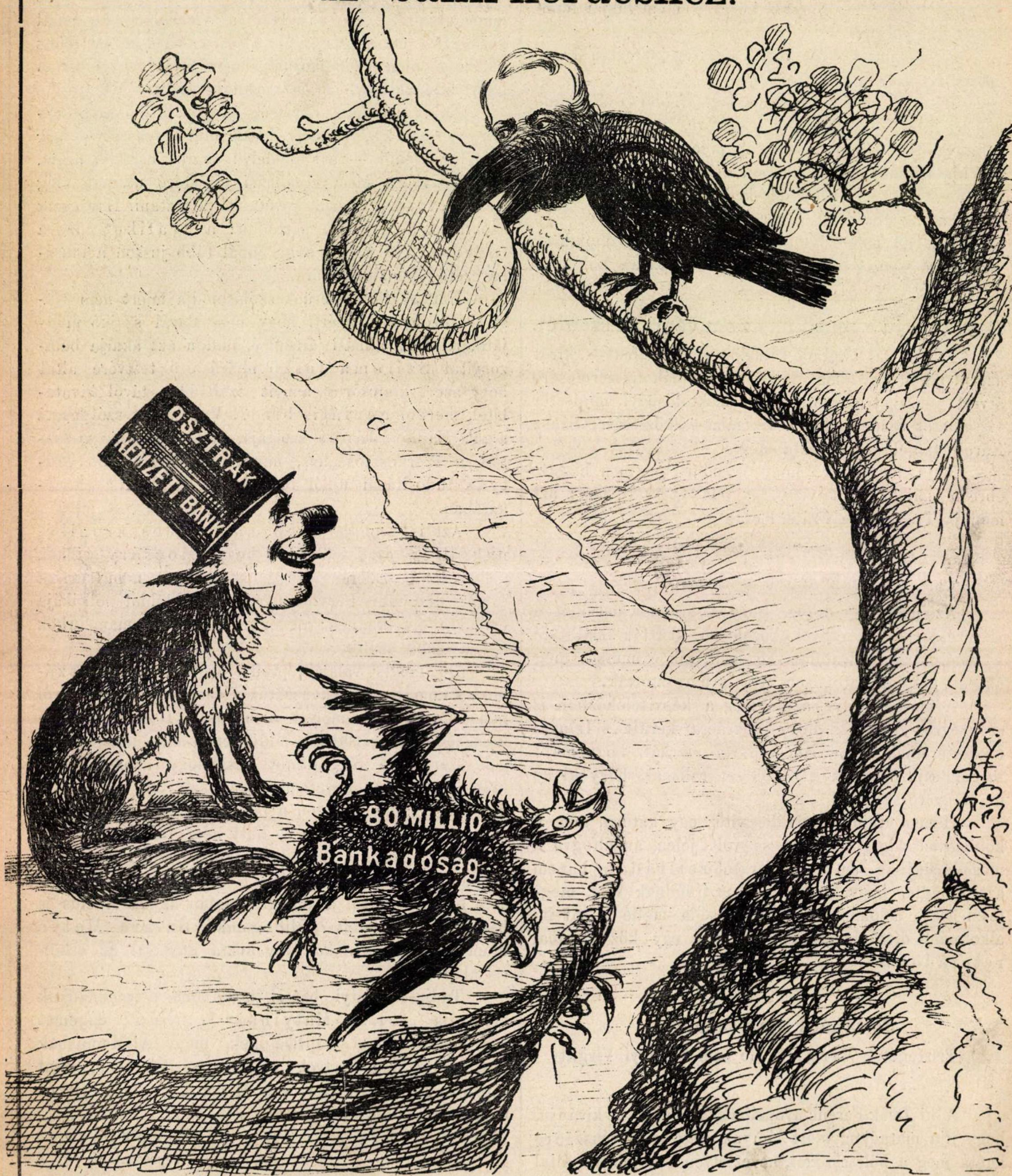
Tudja-e Matyi bácsi! hogy önt a mamelukok krónikája „tollas Matyinak" *) nevezi; engemet meg országgyülési képviselőnek, majd Ál-Muciusnak tart, pedig nem vagyok se több se kevesebb, mint városi képviselő és Herr von Miska bácsi belső titkos tanácsosa. Adieu!

Körpelesz,
representant.

*) Pedig sohasem voltam kir. járásbiró, hogy megtollasodhattam volna. Szerk.

*

A bank-kérdéshez.

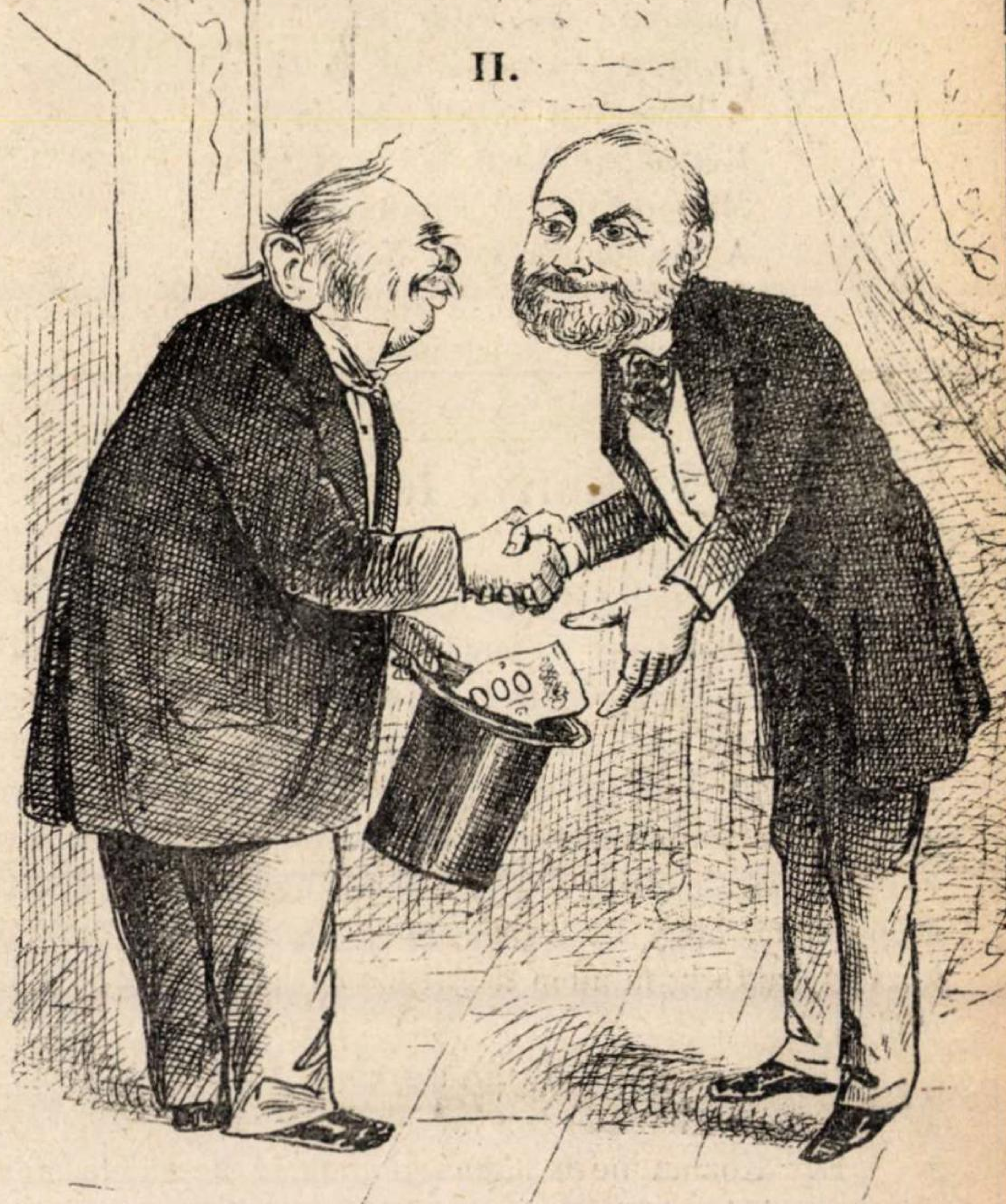
Róka: Holló pajtás! ha nekem adod azt a sajtot, megosztom veled ezt a drága pecsenyét; no mit szólsz hozzá, áll az alku? *(Az alku eredménye attól függ, meg fog e a holló szólalni.)*

Egy miniszteriumban.

I.

II.

— Méltóságos ur könyörgöm . .

„Nos? csak hamar végezze,
Iszonyu sok a teendőm.“

— Esedezem alázattal
Ugy tudom üresedésben
Van egy titkári hivatal. —

Nagyot néz ő méltósága
Ni . . ni . . magyar a ruhája —
„Hja bajos, hm! igen bajos,
Nincs most hely vakantziába.“

— Könyörgöm mély tisztelettel
Bizonyitványim kitünők, —
Csak oly állást, hogy élhessek
Én rég szenvedek és türök. —

„Hja! sajnálom, de ezuttal
Segitenem lehetetlen . .
Tessék magán könnyiteni
A hogy lehet olyan szerrel.“

— Hiszen épen azért jöttem.
Tanult ember nem kapálhat —

„Kérem az a nagyságos ur
Önért ott kinn csak nem állhat.“

Szegény ifju fejét hajtja,
Köszön, köny tolul szemébe . .
És most a nagyságos ur lép
Ő méltósága elébe . .

— Kérem . . pardon! ezer pardon!
Talán alkalmatlankodom —?

„Oh épen nem, hozta isten . .
Ime láthatja nagyságod!
Ezek a szegény ördögök . .
Egy percre sem hagynak nyugtot.“

— Hát hogy áll az öcsém ügye?
A fiu oly nyughatatlan . .

„No no csak egy kis türelem,
Öccse meg lesz a napokban.“

— Igaz, köztünk mondva nagy gaz
De hát tetszik tudni, mégis . . . —

„Fiatal tempo . . nem baj az,
Hisz azzal ugy voltam én is.“

— Ha! ha! én is, . . mégis ha! ha!
Csak a csinját kell érteni,
Adjeu! adjö! —

„Adjeu grand monsieur
Öccse titkárrá fog lenni.“

A delegátiók értéke.

Azt mondja a Pesti Napló:
„A közös delegátió
Veszteni kezd értékéből".
Valahára megértük hát,
Hogy egy kissé a vak is lát,
S lemegy a hályog szeméről.
Rég mondja azt Ludas Matyi —
Mi most készti bevallani
A vén banya Pesti Naplót,
Hogy az egész delegátus-
Féle közös apparátus
Nem ér meg egy ütet taplót.

Bakonyi levelek.

Matyi te!

Tudod e mit tesz ez a diák szó: Fiat piscis? Azt teszi ugy e, hogy fejétől büdösödik a hal? A mi vármegyénknek Veszprém vármegyének pedig főispánja Fiat . . . báró Fiáth! tehát hidd el nekem hogy a mi megyénk tekintetes Veszprém vármegye egyike a legjobb vármegyéknek.

Ezt a „legjobb megyét" pedig ugy kell ám érteni szép ecsém, hogy itt a főispántól kezdve le az utolsó községi bakterig minden tisztviselő és hivatalnok job b-oldali!

Hát ezen legjobb vármegyében történhetett meg az, mit most elmondandó vagyok.

Egy Kozma nevü hajmáskői polgár becsületsértés miatt megidéztetett a veszprémi járásbiróság elé.

A becsületsértés abból állott, hogy a falu kovácsát összehuncutolta, gazemberezte, mely cimeket azonban a kovács duplán vagdalt vissza a polgár fejéhez.

A polgár hiába hivatkozott a tanukra, hogy a titulázás kölcsönbe esett, nem használt semmit, brevi manu elmarasztaltatott, mert a polgár balpárti, a kovács pedig jobbpárti volt.

Apellálja e kend az itéletet? kérdi a járásbirósági irnok, ki elég törvénytelenül egymaga vezette a törvényes eljárást.

— Igen is apellálom — válaszolt az elmarasztalt.

Apellálod? no majd adok én neked apellálást huncut! gazember! de tudom, nem köszönöd meg. Nagyon jól van, csak apelláldd, orditozá az irnoki hortentum, s elannyira elrémité a szegény Kozmát, hogy visszavonta az apellátiót, sőt ugy kiforgatta és anynyira elkozmásitotta szegény Kozmát, hogy a legutóbbi képviselőválasztásnál jobbra szavazott.

Ez a kis történetecske azért érdemelt meg egy kis tentát és aztán a Matyiban való kidrukkoltatását, hogy lássa az olvasó, hogy egy hivatalnok, habár csak olyan ici-pici hivatalnok is, mint egy járásbirósági irnokocska, hogy esik azon bünbe, melyért mást elitél.

Sobri Jóska

Ludas Matyi eredeti okmánytára.

A veszprémi vasutvonal megnyitása alkalmával egy Pesten dolgozó szabósegéd ily cimzetü levelet küldött Veszprémbe:

„Madame madame Szabó János
kedves apámnak.
Ex offo Per vasut
Veszprémbe.

* *
*

Hanem ez se kutya ám:

A Kórnuk vagy Nagy Délia és Julia Mihálynak köszöntése a Magyar Nemzet felett.

Ez három Vers egy más után
Küldődik a Magyar Póstán
Az magyarok nagy Hatalma
felett lóbóg nagy Délia
Juliának nagy Zászlója!
Elismerte róma Város
a mit hózá felíratott mínt kórmányos.

Irja meg ferencz Józseffnek
Vége a nagy Zsidó Gzsefftnek
irgalmasság Kegyelmesség
A mit kisér a Hatalmas kegyetlenség
S ez Feletük ragyogó fény
Eben rejlik részükreis egy nagy Remény.

föll emlitem hogy az törökk
De az valassa nem őrökk
Hózá köszönt a Szép május
Vasárnap a Nagy Julius
Kiürittem a Póharatt
Él a magyar nemzett felet egy akaratt.

Ez a versem a negyedik
Parmaszszósra emelkedik
Hogy a mindenszentek Hava
Midőn lóbog a nemzettnek
Nagy Délia Juliának
Violaszinü zászlója.

Ezernyolczszáz hetvenkető
etül fogva jegyezék fő
Hogy ez a magyarok Kóra
A ki ezt kiterjeszté Nagy Julius
és ez mindenfelett nagy Tust
Dicsérjük mindörökké az
jézus Krisztust.

Nagy Délia és Julia Mihály
cipész-segéd és költő.

Adomák.

Volt egyszer a vértesaljai traktus főesperestjének, főtisztelendő Maller Ferenc urnak egy arrogáns káplánja, a ki mindig irigy és kárvágyó szemekkel nézte azt, hogy az öreg főpap, az asztalnál rendesen ó-bort iszik; a káplánjának pedig csak uj-bort ad.

Egyszer aztán csak nem állhatja tovább a borzas fejü káplán, hanem oda szól az öreg esperes orra alá, hogy igy, amugy, ő is inkább meginná ám az ó-bort, mint azt a karcost.

Az öreg ur flegmatikus ember volt, nem jött dühbe e kihivásra, hanem szép csendesen azt mondja az ő dünyögő káplánjának.

— Tudja mit tiszteletes uram? Azt mondja a szent irás is, hogy

„Ó tömlőbe ó bor kell, uj tömlőbe uj bor kell...“

Tehát papok lévén, ha másnak nem is, de nekünk nolle volle követnünk kell a szent irást.

Később szinte akadt az öreg esperes ur egy hányaveti, arrogáns káplánra, a ki dacára konventiójának, egész daccal követelte, hogy az öreg ur ebéd és vacsoránál neki is bort adjon. A káplán nagyon flatal volt még, s azt mondja neki egész egykedvüséggel az öreg esperes:

— Édes uram öcsém! Nem szükséges nyáron át a kályhát füteni.

Kebelversezet

szerzette Kelemen Elek, tes vére nejének Eszternek.

Elérkezénk becses neved estvéjére . .
Melyet szerencsésen személyed elére.
Kérem szent felségét éltedet éltesse,
Veszedelem ellen félrevezetgesse.
Szerencse kerekén lévén, le ne vessen,
De kegyességében szépen részeltessen.
Lelked-tested legyen egész erejében,
Légy kedves szeretett gyermeked szemében.
Keserved ne legyen teljes életedben,
Szent szeretet égjen férjedhez kebledben.
Legyen meg tettednek becse és érdeme,
Ne menjen el remek képednek kelleme.
És ne setétedjék el két szép kék szemed —
Ékeskedjék kedvelt és rejtett tetemed.
Messze elterjedjen életed mértéke,
Békesség, egészség emelje értékre.
Végét érvén élted, lelked menjen menybe,
Mely helyre szenteknek szent serege megy be.

Rosz omenek.

Az „Ellenör“-ben Csernátoni válaszolgat Mocsáry Lajosnak.

Mocsáry pedig csóválja a fejét, s találgatja, hogy mi az oka Csernátoni „ur szine változás“-ának.

„Pénzintézeteinkben nincs pénz“, ez az általános jelszó jelenleg Budapesten.

Bizony fenevilág ez, midőn oda is beüt a szükség, honnan bőséget várna az ember.

Az egyetem szervezésére.

Össz ültek tanácskoztak,
Ettek ittak vitatkoztak
A tudomány emberei!
Reformokról, oktatásról,
Bölcsészeti fakultásról
. . Mindenről . . mi egyetemi.
És a tanácskozás végén,
Mi sült ki mint dus eredmény?
Az, hogy a tudós enquette
Tagjait a ravasz Trefort
Tetszése szerint fort und fort
Kötőfékszáron vezette.

Kiadó szállások.

Ety udvari szópa
utczaji aplakokkal vagyond Kiadandó
Király utca hejben kérdezni
lehet az ára olcsó.

Egy uri lakása
Et salon, 6 szoba s zugeherr van elsődikre
Kiadandó.
Wegen Demolirung des Hauses a bekötezés nem
van engedélyezdetik.

Rosz vicc

a Borsszem Jankó jövő számából.

Patai Están bátyánkat csakugyan elválasztották Szoboszlón képviselőnek.

E hirre a „két bakok“ fogadósa rögtön feljebb rugtatta a bor árát 4 krajcárral itcénként.

A „HAZA"
életbiztositó és hitelbank.

Alaptőke 3.000,000 frt. oszt. ért.

Különböző tartalékbani összes alapja 1.247,506 frt. 43 kr.

Igazgatóság Pesten.

Elnök: *Gróf Forgách Antal*, k. belső titkos tanácsos, több lovagrend vitéze, m. orsz. képviselő stb. *Gróf Nádasdy Lipót*, b. titkos tanácsos, Komárom-megye örökös főispánja stb.
Alelnök: *Gróf Szapáry Gyula*, m. orsz. képviselő stb.

Igazgatók: *Grabovszky György*, nagykereskedő, kir. tanácsos. *Koppél L. M.*, nagykereskedő stb. *Nádossy György*, nagykereskedő stb. *Szumrák Frigyes*, nagykereskedö stb.

Igazgatóság Bécsben.

Alelnök: Koromlai lovag, *Schey Károly*, nagybirtokos stb.
Igazgatók: *D'Israeli Mosco*, az Israeli és Benvenisti bankház főnöke. *Gróf Hardegg Domokos*, nagybirtokos stb. *Kolischer József*, nagybirt. stb.
Vezér-igazgató: *Kiss Zsigmond*,

A bank az életbiztositás minden műveleteit a **legolcsóbb dijak és legelőnyösebb** feltételek mellett közvetiti, és az előforduló haláleseteket, melyek után eddig **631,749 frt 56 kr.** kifizettetett, a legpontosabban és leggyorsabban elintézi. Ezen eljárásának köszönheti, hogy közel **21 millio forint** érvényben álló biztositásai vannak, melyek után az évi dijbevétel mintegy

egy millio forint.

Kimeritő felvilágositással és programmokkal szivesen szolgálnak: a bankigazgatóság **Pesten, Deák Ferenczutcza 5. sz., Bécsben, Esslinggasse Nr. 18,** valamint a bank vidéki fióktelepei.

10.000 kötet a legjobb müvekből

A legjobb müvek is azonnal megrendelhetők

Sulyok J.
PEST, dohányutca 2. sz. a.
a Bazárban,
az izr. templom
átellenében.

Kölcsön-Könyvtár.

Sulyok J.
PEST, dohány utca 2. sz. a.
az izr. templom átellenében.

Olcsó előfizetés

A regényirodalom disze

Kölcsönöket
bérházakra és jószágokra
eszközöl az ügyvédi iroda
Pesten, országut 10. szám,
I. emelet.

Tanulóifjaknak ajánlva.

A legfinomabb, legjobb és legtartósabb aczél

„honvédtoll"

Pesten.
a hatvani és gránátosutcza ezegletén
kapható
Győri Pál papirkereskedésében.

Minden létező
állampapirok, elsőbbségi kötvények, sorsjegyek,
vasut-, bank- és iparrészvényeknek
vétele, eladása, valamint elcserélése.
Szelvények beváltása.
A cs. kir. börzeni bizományok
készpénzfizetés vagy 10% előpénz mellett teljesittetnek.
Mindennemü sorsjegyek
havonkénti részletfizetés mellett—5 fttól felfelé — eladatnak.

Rothschild & Comp.

Opernring 21.

Bécsben.

minden huzásnál érvényes
20-ad részvényjegyek
minden további utánfizetés nélkül.
az

40-ed	1839. cs. k. osztr. államsorsjegyre	6 ft.
20-ad	1860. cs. k. osztr. államsorsjegyre	8 ft.
20-ad	1874-ki magyar jut. sorsjegyre .	7 ft.
20-ad	1870-ki török vasuti sorsjegyekre (36 huzásnál érvényesek) .	4 ft.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Mészáros Károly** Pest, 1872. Nyomatott Neuer I.nál.